

og at man derfor ikke turde sige, at Landstinget i Henseende til disse Sagers Behandling kan tage en Beslutning aldeles uden Hensyn til, aldeles uafhængig af det andet Things Betragtningssmaade eller Anskuelse af disse Sagers Stilling.

Formanden: Men dertil vil dog Landstinget blive nødt, da en Beslutning skal tages. Enten maa Lovforslaget af Formanden sendes til Statsraadet, for at erholde Stadfæstelse, eller ogsaa maa det sendes til det andet Thing, for der at foretages til Behandling. Beslutning om en af disse to Ting maa tages. Den Udvei, jeg tidligere har tilladt mig at henpege til som en Mulighed, nemlig, at der kunde træffes en Overenskomst mellem begge Thing om dette Spørgsmaals Afgjørelse, vilde jo lede til, at alle disse Sager i længere Tid maatte komme til at staae stille og medføre megen Forhaling og Bidtlostighed. — Jeg tør da maaskee antage, efter hvad der hidtil er passeret, at jeg kan ansee mig berettiget til at sende dette Forslag til Formanden i det andet Thing, med Anmodning om, at han vil fremme det der.

Blechingberg: Jeg skulde dog formene, at dette burde være Gjenstand for en Afstemning i Thinget, om en Sag skal gaae, som Forslag fra Landstinget, fra Landstinget over til Folkethinget.

Formanden: Jeg er i nogen Tvivl med Hensyn til den foreslaaede Afstemning; thi jeg veed ikke ret, hvad den ærede Landstingsmand, der ønsker en Afstemning over det Spørgsmaal, hvorvidt Sagen skal sendes til Folkethinget, da tilstgter, at der i Modsetning dertil skal skee, hvis Thinget ikke billiger Overfødselsen til Folkethinget.

Blechingberg: I saa Fald gaaer Sagen, efter min Formening, til Statsraadet.

H. P. Hansen: Det forekommer mig, at der ved de forskjellige Sager, der ere blevne behandlede her idag, er opstaaet flere forskellige Spørgsmaal, som det vistnok er vanskeligt strax at komme paa det Rene med, og navnlig, hvilken Fremgangsmaade der skal følges. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den høitæredede Formand, om det ikke maatte være rigtigt at sætte disse Sager, og navnlig den nu

foreliggende Sag, i Bero, indtil man havde vedtaget de Bestemmelser, som skulde gjælde for disse Sagers videre Behandling og Fremme, og om det ikke var hensigtsmæssigt, at dette Spørgsmaal blev overgivet til Behandling af Regulativcomiteen, for at denne kunde gjøre Forslag i saa Henseende. Det forekommer mig virkelig, at Thinget befinder sig i nogen Vanskelighed ved nu at tage Bestemmelser om at følge den Fremgangsmaade, som den meget ærede Formand har bragt i Forslag, fordi man dog slet ikke veed, paa hvilken Maade man egentlig har at behandle den Sag, som foreligger, da man ikke kan vide eller forudssee, hvorledes Folkethinget vil modtage denne Sag, naar den kommer fra Landstinget. Mit Forslag vil altsaa være, om der ikke skulde gives Udvalget for Forretningsordenen Leilighed til at ytre sig om det foreliggende Spørgsmaal.

Wesfely: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning i Anledning af hvad den ærede sidste Taler yttrede, at det ikke er mig ganske klart, hvorledes Landstinget skulde fortsætte sine Forhandlinger, dersom alle de Sager, om hvis Fortsættelse der er Spørgsmaal, skulde udfattes, indtil Regulativcomiteen kunde have Leilighed til at gienngaae de Former, som den anseer det hensigtsmæssigt at forelægge for den ærede Forsamling, med Hensyn til de Sager, som enten skulle gaae til Folkethinget eller til Statsraadet. Det forekommer mig, at dette vilde medtage en ikke ganske ringe Tid; thi der maatte først gives Regulativcomiteen, Tid til at udarbejde sine Forslag, og dernæst skulle de foretages idetmindste i 2 Behandlinger. Er det nu den ærede Landstingsmands Mening, at alle Forretninger her i Forsamlingen skulle standses, indtil disse formelle Bestemmelser ere vedtagne, saa forekommer det mig rigtignok, at det er et Forslag, med Hensyn til hvilket jeg maa overlade det til den meget ærede Formand at afgjøre, hvorvidt det nu kan fremkomme her som Ændringsforslag, eller om det ikke maatte være fremkommet tidligere.

H. P. Hansen: Maaskee det kun maatte være mig tilladt at bemærke, at alle Forretninger ikke derved ville standses, thi de Sager, som ligge under Landstingets egen Behand-